

Az Év vállalkozója: Kucsora Sándorné

Életében többször váltott

Kucsora Sándorné az elismeréssel

Fotó: Karnok Csaba

A Vállalkozók Országos Szövetsége (VOSZ) idén három Csongrád megyei szakembernek adományozott Év vállalkozója kitüntetést. Kucsora Sándorné – Puskás Lászlóval és Csikos Józseffel együtt – Budapesten vette át az elismerést. GKM miniszteri elismerést kapott Szakács Józsefné, a szegedi VOSZ-iroda vezetője. Kucsora Sándorné, az ópusztaszeri Erdei Vendégház tulajdonosa közel járt az ötvenhez, amikor váltott, és fokozatosan felépített egy 23 szobás vendégházat.

Egy, az országban már hírnevet, Szegeden azonban még mindig csak kisebb ismertséget szerzett panziós, az ópusztaszeri Erdei Vendégházat vezető asszony kapott magas kitüntetést a Vállalkozók Országos Szövetségétől. A négy év alatt, több lépcsőben megépült vendégház egész évben csaknem telt házzal működik, családokat, lovassportokat kedvelőket és vadászokat fogad, de egy hatalmas konferenciaterem miatt alkalmas szakmai tréningek, partnertalálkozók és esküvők megrendezésére is.

A mérlegképes könyvelő szakmával rendelkező ópusztaszeri Kucsora Sándornéról senki sem gondolná, hogy csak öt éve kezdett el vendéglátással foglalkozni. Élete többször vett száznyolcvan fokos fordulatot. Budapesten élt, szakmájában fokozatosan kapaszkodott felfelé a ranglétrán, amikor váratlan családi események miatt egy Kistelek melletti édesapját ápolni. Hogy megéljenek, „libáznai” kezdtek: legvégül már évi 20 ezer szárnyasnál tar-

tottak, jól menő vállalkozással bírtak.

Az 1998-as év azonban nagy változást hozott életében: elvált. Úgy döntött, Ópusztaszerre költözik, és folytatja a vállalkozást, miközben azon gondolkodott, mi máshoz tudna kezdeni. Az ötlet a szó szoros értelmében az utcán hevert: észrevette, hogy van egy emlékpark, adott az évi 300 ezer látogató, akiknek nincs hol megszállniuk. „Mindig vágytam arra, hogy a lakóhelyem a munkahelyem is legyen egyben, ezért találtam ki a falusi vendégfogadást” – mondta. Így hát 2000-ben vett egy félkész családi házat, egy évre rá elkészült az első öt szoba, amit azonban hamar kinőtt a vendégsereg. Pályázott, telket vett, épített, majd újra pályázott és megint építkezett.

Hét pályázat és egy 80 millió forintos bankhitel eredménye az a mai úszómedencés vendégház, amely az új szárnyakkal 2004-ben lett kész, és amellyel kapcsolatban meghozta döntését: tovább már nem bővíti.

F. K.

Napelem a galamboknak

Ötven éve is van, hogy tudom, a galamb kiköpött technikai zseni. Tanultam az egyetemen. Autót ugyan nem javítgat, sőt tojik rá, még egy gyatra szöveget se verne be a falba, de megtanították arra is, hogy az elébe ömlő csapágygolyók özönéből kikapkodja a deformáltakat. Nem nálunk, valahol Távols-Keleten. Micsoda lelemény kellett ide, hogy ezt a képességet fölfedezzék, és bele is tudják verni a csőrét, ha netán mellé kapna!

Azóta, a számítógépek korában, gondolom, erre már nincs szükség, de a képesség önmagában aranyat ér. A tájékozódni tudása is fenomenális. A postagalamb példál. Elviszik ketreces-től, mondjuk, Rómába. Az egész útból nem lát semmit, térképet se adnak a kezébe, de ha kinyitják kalitkáját, huss! – és már vágat is haza, szélesebben hasítva a levegőket. Amikor mi tanulunk róla, pszichológiából persze, még azt mondták, a rádióadók hullámai belekavarhatnak az útjába. Versenyben verhetetlen, legföljebb a költöző madarak közelítik meg, vagy a kutya például, de az nem röpülve közeledik. Újságok is írták, hogy az egyiket elvitték valahová Szibéria mélységére vagy magasságra tetőre, és onnan vánszorgott haza Moszkvába. Mielőtt a nagy szovjet példa gyanúját ráteríthetnék az újságra, azt is megírta, hogy egy másikat a Genfi-tó partjára kamionnal vitte el az egyik oda költöző, összes hóbelevancával. A családbeliek ugyanazok voltak, mégse bírt ki néhány napnál többet, egyszer csak nyoma veszett. Hetek múlva jelezték az itthoniak, lefogva, agyonfáradtan megérkezett. Megindítóan szép példák ezek, de maradjunk a galamboknál.

Szégyen, nem szégyen, csak most jutott eszembe, pedig hetvenhét évet szoltam már a szegedi óhídon dévánkozó sereglettről. Legtöbbször azt is hozzátettem, szorgalmasan lepotyogtatják az alattuk átjárókat. Madarászok mindenféle ötlettel előálltak már, de leginkább hagynák békésen letojogtatni az emberiséget. Személyiségi jogaikban korlátoznák őket, ha ebbe is beleavatkoznak. Voltak, akik lövésekkel ríogatnák, mások fogamzásgátló tablettákkal etetnék.

A minap is ott kerekedtem el alattuk, akkor jutott eszembe a megváltó ötlet. Láttak már villanypásztort? Kihúznak egy drótot, belevezetnek valami gyöngye kis áramot, és a baromállatot is megtanítja, ha hozzám érsz, megcsíplek. Ilyen drótot feszítenék ki a híd két ívére, és sok bordájára, akár több példányban is, és csipkedő árammal táplálnám.

Állj, ne dühöngj, emberiség! Még nem értem a végére. Nem konnektorból vezetném az áramot, mert az veszedelmeket hordozna magában, napelemet raknék föl. Azt nem tudom, mennyit, mert ide nagyobb ész kellene, mint ami nekem adatott, de szakembernek játékszer azt kikészítenék. A napelemet egyszer kell csak megvenni és felszerelni, aztán olyan, mint a föld a teremtés tragédiájában: eljár a maga tengelyén.

És most jön bele a játékba szent madarunk műszaki zsenialitása. Ha a fénylő golyóözönből ki tudta kapkodni a sérülteket, ha haza tud találni pokolegyházáról is, akkor azt is megtanulja, amit a gyöngye áram diktál: ha hozzám érsz, megcsíplek! És másik helyet keres magának.

Ha majd nekiveselkedik valaki, hogy ötletemet megvalósítsa, elvégre az a híd is az emberekért van, nem a galambokért, illő részesedéssel gondolhat rám. Ahogy a potyadékból is kijutott.

H. D.

Nem fogytak a festmények a moziban

Nem adtak el sokat a neves művészek alkotásaiból a Belvárosi moziban nyílt jótékonyági tárlaton. Az állami gondozásban élő kisgyerekek támogatására szervezett kiállítást meghosszabbították – bízva a gyerek- és művészszeretők támogatásában.

Jótékonyági kiállítást rendezett december elején a Belvárosi mozi második emeleti Kamara Galériájában neves szegedi és az ország más területein élő művészek alkotásaiból a Szegedi Felsővárosiak Civil Egyesülete (SZÖFCE). Az eredetileg év végi zárással ter-

vezett tárlaton és vásáron azonban – talán a karácsonyi túlköltekezés miatt – nemigen fogytak a műalkotások, noha ott többek között Pataki Ferenc, Seiben Lajos, Sinkó János és Darázs József felajánlott művei is megvásárolhatók.

– Az eddig összegyűlt, mindössze nyolcvan-százezer forint körüli összeg sajnos nem elegendő az egyesület terveinek megvalósításához – mondta el Sándor Zoltán, a szervezet elnöke. A SZÖFCE a teljes bevételt az „ÉRTÜNK” Szegedi Csecsemőotthoni Alapítványnak szánja, amely a gyerekeket egyhetestől

hatéves korig befogadó Bölcsőde utcai gyermekotthon kis lakói számára családiasabb, színesebb, jobb környezetet szeretne biztosítani. A tíz éve létrejött alapítvány a bevételből játékokat, gyerekruhákat vásárolna, programokat szervezne a kicsiknek, akik családjuk támogatására sajnos nem számíthatnak.

A szervezők továbbra is bíznak a művészet- és gyermekbarát adakozók támogatásában, így a kiállítást – ami naponta 14 és 18 óra között látogatható – január közepéig meghosszabbították.

T. R.

Zöldenergia-hasznosítás: bioetanolt a benzintankba

Ellentmondásos a környezetkímélő energiahordozók hasznosításának helyzete Magyarországon. A Dél-Alföldön elsősorban a bioetanol gyártására alkalmasak a feltételek. Ahhoz azonban, hogy a befektetők foglalkozni kezdjenek vele, megfelelő jogi, pénzügyi és szabályozási környezet kell. Ennek létrejötte nem lehetetlen, amit az is bizonyít, hogy a „zöld villamos energia” területén már megtörtént a befektetőket vonzó váltás.

A gabonából, kukoricából lepárlással előállítható bioetanolnak nagy jelentősége lehetne a benzinüzemű járművek környezetkímélő működtetésében.

– Magyarországon, kiváltképp a dél-alföldi régióban a bioetanol-gyártásnak nagy jövője lehet: mint alkoholt, gabonából, kukoricából lepárlással minden mennyiségben elő lehetne állítani – mondja Terbe Zoltán, megújuló energiaforrásokkal foglalkozó energetikus. A dízelmotoros járművek, például kamionok, traktorok, s egyes személyautók üzemanyagaként használható biodízel előállítására repce- és napraforgóolajból történik. Magyarországon három, kulcsrakész biodízelüzem várja, hogy beindulhasson, de egyelőre nem termel: túl drága lenne az üzemanyag-előállítás. A biodízelolaj-előállításához hasznosítható növények, főleg a repce számára Magyarország éghajlati viszonyai nem a legkedvezőbbek, ha például kötelezővé válna tízszázalékos biodi-

zel-bekeverés a dízelüzemanyagba, behozatalra szorulnánk biodízelből, legalábbis az első időkben – hívja föl a figyelmet a szakember. A bioetanollal mennyiségi gondok nem lennének.

Am vigyázat: az etanolgyártás beindulása nem biztosítaná, hogy sokkal olcsóbb legyen az üzemanyag, főleg, ha árba beépítik a különböző adókat. Ugyanakkor egyértelműen környezet- és így egészségkímélő volna az így nyert üzemanyag. Jelenleg csak egyféle uniós pályázat vehető igénybe megújuló energiák hasznosításával kapcsolatban, ezen kis- és középvállalkozások nem is vehetnek részt. A legfőbb gond: nincs meg az a törvényi háttér, mely az említett termékek forgalmazását segítené, megszabva például, mely bioüzemanyag hány százalékban keverhető hagyományoshoz, s ha bekeverik, milyen jövedéki adó jár utánuk.

E mostoha helyzet valószínűleg nem

A Dél-Alföldön a gabonából, kukoricából is előállítható bioetanolra lennének meg a feltételek

Fotó: Tésik Attila

marad így időtlen ideig – bízódik a szakember –, ahogyan a „zöld elektromos energia” előállításával kapcsolatban már létrejött a befektetőket vonzó, megfelelő jogi, pénzügyi és szabályozási környezet – ugyanígy a bioetanollal és

társaival kapcsolatban is megtörténhet a váltás.

„Zöld elektromos energiával” – jelenleg ez biztosítja az uniókat tett, megújuló energiaforrások előállítására vonatkozó vállalásaink legnagyobb hánya-

dát – kifizetődő foglalkozni: kilowattóránként 23 forintért kötelező a „zöld villamos áramot” átvenniük a szolgáltatóknak, így a befektetők erre a területre összpontosítanak. A gond a környezetvédelem szempontjából: a zöld elektromos energia előállításához használt biomassza – legnagyobb részét fanyesedék, egyéb cellulóztartalmú anyagok – nagy részét szemes erdőművekben, szén közé bekeverve égetik el, és nehezen ellenőrizhető: valóban fölhasználták-e. A megfelelő helyeken – például nem márdarvonal-útvonalban – létrehozott szélenergiákhoz ehhez képest nagyon kevés a nemkívánatos mellékhatása.

F. CS.

BIOGÁZ, A SZENNYVÍZTISZÍTÁSI MELLEKTERMÉK

A biogáz is környezetkímélő energiahordozó. Fermentálással minden zöld növényből létrehozható, így a dél-alföldi régióban mint mezőgazdasági területen szintén lehet jövője. Szennyvíztisztító telepeken is létrejön energianyeresre hasznosítható mennyiségben biogáz, ami ugyancsak jövőbeli jelentőségére utal. A keletkező terméket csak tisztítás után lehet alkalmazni.

A Délmagyarország és a Délvilág ajánlásával:

Csodacsibe
animációs rajzfilm

KEDVEZMÉNYES KUPON!
Vágja ki és mutassa be a pénztárnál!
100 Ft A MINDENKORI JEGY ÁRÁBÓL A CINEMA CITY ENGEMÉNY HÁLÓZATOKBAN

A kedvezmény 1 fő részére szól és a Csodacsibe bármelyik előadásán felhasználható, január 1-ig!

VÁRJUK a humoros, a komoly, a meglehető, a különleges és a hétköznapi fotókat rövid kísérelőszöveggel a **06-30/30-30-443** as telefonszámmra vagy az **mms@delmagyar.hu** e-mail címez! Kérjük, írja meg nevét és lakhelyét! A legjobbakat megjelentetjük!

Várjuk kedvenc fotóikat rövid szöveggel!
KÜLDJÉK BE és MI KÖZZÉTESSZÜK!

Kedves Olvasó! A megjelenéshez a beküldött egyetértésed kivül a képen látható személy (kiskoriaknál a törvényes képviselő) hozzájárulása szükséges.

DÉLMAGYARORSZÁG DÉLVILÁG OTTHONVÁR

A DÉLMAGYARORSZÁG és a DÉLVILÁG kommunikációs partnere a T-Mobile Rt.

T-Mobile Partner